

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Arbejde i Bagerier.

(Første Behandling findes i Tidenden, Sp. 1218 ff.)

Der var ikke stillet noget Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes under Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslagets §§ 1—3 vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Den næste Sag paa Dagsordenen er anden Behandling af Forslag til Lov om Adgang til at afløse Tjender. Jeg frygter imidlertid for at Forhandlingen herom vil blive saa langvarig, at vi ikke kunne blive færdige med den i dette Møde, og jeg gaar derfor over til den sidste Sag paa Dagsordenen, som er:

Første Behandling af Forslag til Lov angaaende Fæste- og Lejehuse.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 2547 ff.)

Lovforslaget sattes under Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Zahle): Dette Forslag foreligger i Aar i samme Skikkelse som i Fjor. Det var da Genstand for en indgaaende første Behandling, og det blev modtaget med Velvilje fra alle Sider. Ogsaa den højtærede Landbrugsminister viste paa Regeringens Vegne Imødekommen ved at være det Udvalg, der blev nedsat, behjælpelig med at skaffe de statistiske Oplysninger til Veje, der skulle danne det Grundlag, hvorpaa vi her skulle lovgive. Statens statistiske Bureau arbejder nu herpaa, og jeg finder

derfor ikke nogen Anledning til i Aar at komme ind paa en vidtløftig første Behandling. Jeg ønsker blot at henlede Opmærksomheden paa, at der maaske kunde være Anledning til at indføje en enkelt Bestemmelse i Lovforslaget. Det antages almindeligt, og det er ogsaa sagt i en ministeriel Skrivelse af 7de Maj 1861, at ingen af Bestemmelserne i Lov af 19de Februar 1861 om Fæstevæsenet er anvendelig paa Huse. Altsaa er heller ikke § 4 i denne Lov anvendelig paa Huse. Den foreskriver 1ste April som almindelig Færdag for Gaardfæstere, saaledes at Gaardfæsterens eller hans Enkes Arvinger, naar Dødsfald indtræder før Høst, have Lov til mod Sikkerhedsstillelse at blive hensiddende ved Gaarden til 1ste April. Lovgrunden er naturligvis den, at det vilde være uheldigt, hvis Ejeren af Gaarden skulde kunne tage den fra Fæsterens Arvinger eller Bo umiddelbart før Høsten, saaledes at han kom til at nyde Frugten af Fæsterens Arbejde. I Henhold til Lov af 27de Maj 1848 gælder det for Lejere af Huse, at de skulde siges op til 1ste Maj, og man maa vel ogsaa formode, at Arvingerne og Boet har Ret til at blive hensiddende, indtil de de faa et halvt Aars Opsigelse til 1ste Maj. Kun over for Livsfæstere af Huse skulde, hvis man antager, at Loven af 19de Februar 1861 ikke er anvendelig paa Huse, Ejeren af Huset straks kunne tage det lige før Høsten, hvis Livsfæsteren af Huset dør paa den Tid, og Boet bliver forhindret i at nyde Frugten af den afdødes Arbejde. Jeg er i øvrigt ikke aldeles sikker paa, at Lovgivningen er saaledes, men der er faldet en Kendelse, som gik ud paa, at Bestemmelserne i § 4, Loven af 19de Februar 1861 § 4, ikke kunde anvendes paa Huse. Jeg ved, at der vil blive gjort Forsøg paa at skaffe en Højesteretsdom i den Sag. Hvis den Dom, som vel vil falde i Løbet af et Aars Tid, skulde hævde den Opfattelse, at § 4 i Loven af 1861 ikke er anvendelig paa Huse, tror jeg, at det vil være nødvendigt at træffe en Lovbestemmelse om dette Punkt, da Lovgrunden er ganske ens for Gaarde og Huse paa dette Omraade, og jeg tillader mig at henlede det eventuelle Udvalgs Opmærksomhed derpaa.